

SAMENVATTING

Rob Bregman

Het openingsartikel is van Ben Wijffelaars, die verslag doet van zijn bezoek aan de cactustuin op Lanzarote, een van de Canarische eilanden. Deze tuin is geopend in 1990 en is ontworpen door de kunstenaar Cesar Manrique. In de serie over de Verkade-boeken uit de jaren '30 behandelt Theo Heijnsdijk *Ferocactus glaucescens*, een bolcactus uit Mexico die 50 cm groot kan worden en meestal een blauwgroene epidermis heeft maar soms ook grasgroen kan zijn. Deze soort werd in 1828 voor het eerst beschreven als *Echinocactus glaucescens*. Een fraaie illustratie uit 1837 door de Italiaanse botanicus Zuccarini toont de relevante delen van de plant. Er is ook een min of meer doornloze vorm bekend onder de namen *Ferocactus glaucescens* forma *nuda* of *F. glaucescens* forma *inermis*. Deze wordt vaak gebruikt als onderstam voor lastig te kweken soorten zoals *Astrophytum caput-medusae*. Hierbij kan zich het merkwaardige verschijnsel voordoen dat er jonge scheuten en zelfs bloemen van *A. caput-medusae* uit de onderstam tevoorschijn komen in plaats van uit de geënte tuberkel. Een dergelijke plant wordt een chimeer of chimaera genoemd.

In zijn serie 'voor het voetlicht' laat Bertus Spee 4 interessante succulenten zien, voorzien van een korte beschrijving. Deze keer zijn dat *Ferocactus peninsulae*, *Epiphyllum oxypetalum*, *Pachypodium succulentum* en *Notocactus horstii*.

Liefhebbers van epifytische cactussen komen aan hun trekken met een artikel door Aat van Uijen, naar aanleiding van een recent gepubliceerde studie. Met moleculaire technieken is aangetoond dat de soorten uit de geslachten *Epiphyllum*, *Phyllocactus*, *Nopalxochia* en *Heliocereus* nu tot het geslacht *Disocactus* gerekend moeten worden. Het geslacht *Aporocactus* staat hier evolutionair gezien verder vanaf, zodat dit geslacht kan blijven bestaan.

Ruud Tropper schrijft over de cultuur van *Sclerocactus schlesseri*, een kleine bolcactus uit het zuidoosten van de Amerikaanse staat Nevada. Deze planten groeien daar tussen grassen en vallen door hun bedoorning bijna niet op, althans zonder bloemen. Ruud kweekt deze planten op een 'harde' manier, d.w.z. in een onverwarmde kas met veel frisse lucht. Slechts 5 tot 6 keer wordt water gegeven, in het vroege voorjaar (maart) en in de nazomer (augustus-september).

Theo Heijnsdijk levert een tweede bijdrage in de vorm van een aanvulling op eerdere artikelen van zijn hand, over *Crassula columnaris* en *Crassula pyramidalis*. Hij vond afbeeldingen van deze 2 soorten in een boek uit 1738, door de Nederlandse arts/botanicus Johannes Burman. Hierin worden deze

planten als 'Euphorbium' aangeduid. Later zouden ze door de Zweed Carl Thunberg als crassula's worden beschreven. Theo gaat wat dieper in op de geschiedenis van de VOC, na het bekijken van een boek uit 1727 door Peter Kolbe. Bij Kaap de Goede Hoop werd een nederzetting gesticht met daarbij ook een plantentuin. Vanhieruit werden kisten met Zuid-Afrikaanse planten naar Nederland verscheept, waar ze terecht kwamen in de botanische tuinen van Amsterdam en Leiden.

Peter van Dongen neemt ons mee naar de botanische tuin van Kerkrade.

Deze tuin, opgezet in 1937, bezit een mooie collectie planten uit

Madagascar. Voor het beheer van deze planten bestaat nu een vacature.

Henk Viscaal beoordeelt een nieuw boek over kleine opuntia's, geschreven door de bekende Britse auteur John Pilbeam, samen met Michael Partridge.

Wolter ten Hoeve bespreekt de inhoud van recentelijk verschenen andere tijdschriften over succulente planten.

Zoals gebruikelijk in het decembernummer sluiten we af met overzichten van alle auteurs, onderwerpen en plantennamen in de jaargang van 2016.

R.Bregman@contact.uva.nl